

תת"ע 12851/01/20 - מוחמד ריאן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 12851-01-20 מדינת ישראל נ' מוחמד ריאן
תיק חיצוני: 90119439462

מספר בקשה: 2

בפני
מבקש
נגד
משיבה
החלטה

כבוד השופטת רונה פרסון
מוחמד ריאן
מדינת ישראל

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 2.11.20 (להלן: "פסק הדין").

2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של שימוש בטלפון ונגזר עליו קנס בסך 1,500 ₪.

3. המבקש, שלדבריו הוא בעלים של חברות דלק באזור חיפה, טען כי אישור המסירה נחתם על ידי מיופה כוח, אחמד ח'טיב, שהיה אחד העובדים בחברה של המבקש ואשר היה אחראי על כל הדואר והשליחויות בחברה. טען כי נכון להיום מר ח'טיב איננו עובד בחברה, ואחת הסיבות שהביאו לפיטוריו היא התרשלותו בכל הנוגע למסירת דברי דואר וקבלתם. טען כי העובד לא מסר ההזמנה לידו ולא יידע אותו אודות מועד הדיון בתיק, וצירף תצהיר מטעמו. טען כי נכון למועד הדיון היה מרותק למיטתו וצירף אישור מרופא שיניים מיום 1.11.20 הממליץ על מנוחה למשך 5 ימים. טען כי גילה רק לאחרונה אודות פסק הדין כשניגש למשרד הרישוי לצורך חידוש רישיונו. טען כי לא ביצע העבירה המיוחסת לו וכי נפלו כשלים ראייתיים בדו"ח. לאור האמור ועל מנת למנוע עיוות דין ביקש לקבל יומו בבית המשפט.

4. המשיבה לא הגישה תגובה לבקשה.

5. לאחר ששקלתי טענות המבקש וחרף היעדר תגובת ב"כ המשיבה החלטתי לדחות הבקשה.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

7. משלוח ההזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

אישור המסירה לדיון הקבוע ליום 2.11.20 הודבק לאחר ביקור שלישי במקום בתאריך 23.3.20, ומכאן שבוצעה המצאה כדין. המבקש לא התייחס בבקשתו לאישור המסירה הרלוונטי למועד הדיון אלא לאישור מסירה למועד אחר. בנסיבות אלה, טענותיו של המבקש ביחס לחתימת העובד שלו על גבי אישור המסירה כלל אינן רלוונטיות והוא לא הפריך את חזקת המסירה.

יש לציין כי מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי גזר הדין נשלח למבקש והוא סירב לקבלו והוא הודבק בתאריך 11.11.20. מכאן, שהמבקש אף לא הגיש הבקשה במסגרת המועדים הקבועים לכך בחוק.

8. ביחס לטענת המבקש כי נבצר ממנו להגיע לדיון בשל בעיה רפואית, ככל שהמבקש היה מעוניין לדחות את מועד הדיון הרי שיכול היה להגיש בקשה לפני מועד הדיון, בשים לב לכך שמדובר בניתוח קבוע מראש, או לכל המאוחר בסמוך לאחר מכן משחלפה המניעה הרפואית.

9. מעבר לכך, לא מצאתי ממש בטענותיו של המבקש בדבר כשלים ראייתיים בדו"ח. במכלול הנסיבות, איני סבורה כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש, בשים לב לעברו התעבורתי, אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

10. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

11. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

12. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב ניסן תשפ"א, 04 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.

